

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Săvârșitus'au.

Biserica reformată din Ungaria își ținu ȳilele aceste sinodul în Dobrițin. După cum amintisem în Nr. 103 al acestui ȳiar done puternice curente s'au luptat în acest sinod. Minoritatea a ținut sus și tare la autonomia bisericei și mai ales n'a voit se lasă mână liberă statului în afacerea scoalelor. Majoritatea însă a cedat scoalele statului. Streinii nu vor înțelege poate lupta dintre biserica reformată și statul maghiar. Noi nemaghiarii însă o scim foarte bine. Autonomia bisericilor nemaghiare e spin în ochii guvernului maghiar și după cum am accentuat și în citatul Nr. al acestui ȳiaru ea nu poate fi negenat sguduită până când se poate face provocare la cea a Maghiarilor reformați.

Mai apriat o spune aceasta guvernul maghiar în principalul seu organ „Nemzet” dela 16 Sept. Nr. 16. Reproducem părerile guvernului maghiar în întreg cuprinsul lor și cu altă ocaziune vom reveni asupra lor. Eată articolul lui „Nemzet”:

Înțeleapta moderațiune condusă de patriotism a secerat lauri în sinodul dela Dobrițin. Sinodul bisericei reformate a primit cunoscuta propunere a majorității și astfel a respins pe cea a minorității, care căuta lupta cu statul. Deocamdată nice un eveniment politic (?) nu poate fi mai important și mai îmbucurătoru ca fapta aceasta. Ea e o epocă specială a politicei maghiare, pe care nu avem cuvinte spre a o apreția din destul. Asemenea nu putem apreția din destul înțelepciunea celebrilor bărbați împreună cu energia credinței, energia lor pentru cauză și înaltul lor cerc de vedere, căci ei ridicându-se preste bagatelul de confesionalism, (förlmekedve kicsinyeskedő felekezeti-ség) au tăiat calea unei lupte interne, dela care biserica reformată nu ar fi câștigat nimica, statul unguresc însă și politica maghiară ar fi pierdut foarte mult. Și ne servește spre mare bucurie că între acești bărbați aflăm la locul prim pre contele Lonyai Menyhért. Pentru purtarea sa cu tact i datoresce recunoștință și statul și biserica.

Între biserica ref. și între stat era pusă lupta în toată forma. Erau puse în perspectivă așa-dară neînțelegerile și ruinele, pre care le lasă după sine orcanul conflictelor dintre biserică și stat. Minoritatea sinodului voia se ocupe în numele bisericicei terenul puterei statului. Ea în numele biserice pretindea niște drepturi, privilegii pentru biserică pre cari statul nu le putea da fără a-și stirbi propriile sale atribuțiuni.

Nu voim se mai inoim lupta, care în cestiunile principale a adus sfârșit îmbucurător și în cestiunea scoalei s'a terminat cu moratoriu. În afacerile disciplinare ce privește justiția bisericicească a triumfat guvernul cu punctul seu de vedere. Nu mai puțin și în cestiunile administrative. Biserica reformată se indestulesce în aceste cestiuni cu cercul de putere, cei com-

pete după drept, și nu vrea se vină în luptă neîncetată cu puterea statului. În afacerile scolare moratoriu pro dus conform dorinței rescriptului mai înalt, ne dă destul timp spre a pute judeca cu liniste. Și aceasta e și de lipsă ca principala condițiune a culturai noastre naționale, supremul mijloc al politice maghiare, învățământul public se se reguleze conform cerințelor spiritului timpului și a le statului.

Mai ales ar fi de dorit ca ultraistii din sinodul reformat se și îndrepteze atențiunea asupra referinței dintre biserică și stat, și mai ales asupra marei probleme ce stă înaintea ungurului politic. (!) Deslegarea acestei probleme pe base de principii cu greu ne va succede, și ea nu se poate aștepta nici dela transacțiunea, prin care biserica reformată conform concluzelor primite în sinodul din Dobrițin, se pune față în față cu statul. Și confesionalismul cel mai ultraist trebeu se recunoască că politica maghiară nu se poate desarma; condițiunea rezultatului lui este, ca el — statul se țină cumpăna între puterea statului și cea socială: Nu este permis se punem pedeci sub titlul autonomiilor, cari nu curg din esența acelor autonomii, și într'alt chip are statul destul pedeci de a întâmpina.

Mai ales în numele autonomiei biserice reformate nu este permis a se face aceasta. Autonomia aceasta se poate provoca cu mândrie la trecutul ei istoric. În ȳile grele, când nori deșă acoperiau orizontul nostru politic, ea era singura redută a cauzei maghiare. Dela ea putem aștepta mai puțin că se va pune în opoziție cu cauza maghiară, și nici că se va pune.

Când ar fi vorba de dispute analitice, bunăoară, ce poate pretinde statul modern dela biserici, s'ar mai putea înțelege ținuta ultraistilor.

Guvernul înse păsește nu numai în numele statului modern, ci și în al statului maghiar în numele acestuia destină minimul, din care politica maghiară fără compromiterea scopurilor sale nu poate ceda nimic. Se vede însă, că o parte a bărbaților reformați n'au înțeles schimbarea situațiunei. Ei nu cred numai aceea, că stau exclusiv în fața statului modern, care în numele principiilor ce proclamă stagnarea puterei statului păsește în contra autonomiilor și voesece se escludă din organismul social exclusivismul și seperatismul, ci după ținuta lor judecând ei cred au de a se lupta cu un guvern, care vrea se subjuge și se promoveze interese streine.

Pentru aceea minoritatea a făcut politică de gravamine. Ca și când conducătorii ei ar aparținē politicilor de gravamine din nainte de 1848, toți patrioți ca aceia, numai cât de pe buzele lor se auȳiau frase neînțelese, care adevărul vorbind, loviau în schimbatele referințe actuale.

Cât mai multe redute față cu puterea statului, — aceasta era devisa acelor și a acestora. Redute, la spatele cărora se fie sentită cauza maghiară de loviturile volniciei. Nu erau doară redute cerutele drepturi ale biserice reformate, după cari puteau

pune la o parte ordinațiunile administrative ale puterei statului, ca și vechile comitate cu privilegiile lor. Nu s'ar fi putut oare lupta din aceste redute biserica reformată cu statul maghiar, ca si comitatul contra guvernului despotice. Și regularea afacerilor scolare în spiritul ultraistilor n'ar da oare ocaziune la asemenea lupte detalile?

Îndigitarea la fiitoarele eventualități nu îndreptătește această pretensiune, și cumcă ea în fața lucrurilor actuale nu este îndreptățită, o recunosc chiar și cei mai ultraiști. Garanțiile statului maghiar și ale libertății maghiare sînt cu mult mai mari. Nu se simte deci necesitatea garanțiilor din partea autonomiei bisericilor, garanții estinse preste marginile autonomiilor. Dacă nu ajung garanțiile actuale, nici cele ale bisericei, n'ar fi mijloc de mântuire. În general vorbind, rezoluțiunea de a ținea la ce avem astăzi și cuprinși de frica pentru viitoriu se nu mai progresăm, stă în contradicere cu întreagă direcțiune a politice și a desvoltării noastre sociale. Dacă prin sdrobirea vechilor ziduri, după cari în timp de furtună neam putea scuti, am delătura redutele maghiarismului, atunci ar fi trebuit se abdicem de toate instituțiunile moderne, și chiar de Ungaria actuală.

Atunci a fost greșală dărămarea vechii constituțiuni, dărămarea Ungariei de odinioară. Ar fi trebuit se balsamăm și se păstrăm cu grije pentru viitoriu privilegiile personale și cele ale corporațiunilor, și mai ales se fi păstrat comitatul, care făcea gravamine, apela și remonstra. Atunci pe stindardul politice maghiare ar fi trebuit se scriem în locul progresului pasivitatea (az egy helyben való maradás).

Acesta este sensul ținutei minorității din sinod, cu aceea deosebire numai, că ea nu vrea se conserve drepturi avute, ci se acuire drepturi neavute spre paguba statului maghiar. Cu alte cuvinte, ea nu vrea ca noi numai se stăgăm, ci ne silesc se regresăm. Noroc numai că părerile acestea nu s'a putut realiza nici în sinod chiar. Înțelepții cei mai aleși din sinodul biserice reformate, cari au știut împreuna religiozitatea cu adevărul patriotism au pus stavilă acestei neșuințe. Ei au înțeles, că statul maghiar nu vrea se se atingă de autonomia protestanților, o respectează și pre aceasta, întocmai precum respectează ori ce autonomie. Și nici că i-a trecut prin minte se se amestece în afacerile confesionale. El pretinde numai acele mijloace, cari i compet după două titluri de drept: ca stat modern și ca stat maghiar.

Și de aceste mijloace nici față cu biserica reformată nu va abdice, de și este lucru cunoscut, că ea cu cunoscutu-i patriotism n'ar abusa de această abdicere. Și nu poate se abdica nici din principii și nici din punct de vedere al politice practice. Căci în cas pozitiv abdicerea o ar pute pretinde și celelalte confesii, la spatele cărora nu este patriotism atât de strălucit ca al biserice reformate. Nici un organism n'are așa de mare in-

fluență politică, ca autonomia bisericilor. N'avem decât se indigităm, la organismul biserice serbesc și la umbra panslavismului (nedovedit R.) care sa ridicat la spatele biserice evanghelice.

Mai voiesc se desarmeze ultraistii din Dobrițin statul maghiar și după ilustrarea acestor exemple? Și cred ei serios ceea ce a ȳis un orator al lor, că legea penală este mijloc suficient în mână statului? Esperiența de toate ȳilele i desminte și dă drept majorității din sinod, care s'a dechiarat pentru inarmarea statului, și a tăiat calea unei lupte îndelungate, care o ar fi regretat și învingătorii și cei învinși.

Revista politică.

Sibiu, în 8 Septembrie.

Festivitățile dela Tri est în prezența Maj. LL. s'au terminat. Exposițiunea 'și va urma mai departe cursul seu. O nenorocire a fost paralizată din întâmplare. ȳiarele aduc, care de care, sciri mai sensaționale despre un atentat, care se vede a fi avut destinațiunea de a repeți crima dela 2 August. După cele ce a aflat poliția triestină, Vineri seara au sosit doi atentatori la Udine, au ramas preste noapte acolo, de unde și au luat un car pentru Ronchi. În Butrio, satul cel din urmă pe teritoriul Italiei, au părăsit carul, au căutat pe un contrabandist cunoscut, care se i ducă pe căi laterale la Versa, preste frontarie. Aci au ajuns eară în drumul principal. Cocieriului, cu care au plecat atentatorii, i s'a părut lucru străin că pasagerii lui au preferat a trece peste fruntarie pe căi laterale și a descoperit prepusurile sale cameraȳilor cu care s'a întâlnit în drum și cari veniau dela Vicocone. Sosind pasagerii în Ronchi, cel mai betrân și-a luat o trăsură și a plecat la Triest. Cel mai tēner a așteptat trenul dela Goriția. Aflând un gendarm despre trecerea cea ascunsă peste fruntarie s'a dus în otelul unde rămăsese cel din urmă dintre pasageri, care închiriasă o încăpere și se încuiase într'ensă. Gendarmul a strigat se deschidă. Ușa s'a deschis dar pasagerul care era în negligea mare, vedēnd pe gendarm, a pus mână pe un revolver și a tras un foc. Gendarmul a pus la timp mână pe pasager și a abătut glonțul ce s'a înfipt în plafond. În urma sgomofului au alergat și alți oameni și după o scurtă luptă pasagerul fu legat. Cercetându-se acum mai departe s'au aflat un geamantan gol, într'un casten însă s'au aflat două bombe și o sticlă cu nitroglicerina. Arestatul s'a numit Giovanni Rossi din Monfalcone, s'a descoperit însă mai târȳiu că îl chiamă Wilhelm Oberdank. Sub escortă mare fu transportat la Triest. Se presupune că aceste toate au fost pregătiri de un atentat nou.

Politica rusească scrie o foaie vizează. urmărește neîncetat în Constantinopole scopul de a face suspectă pe Austria în ochii Porții atribuindui planuri viclene. Un funcționar al ambasadei rusești din Constantinopole au împărțit Sultanelui următoarea ciarlatanie, des-

pre planul cum are a se împărți Turcia: Austria anecsează Bosnia Erțegovina, Macedonia și Tracia cu Constantinopolea. Albania devine un principat independent cu un principe italian în frunte. Bulgaria, Rumelia resărăteană, Serbia și Muntenegru (?) vor forma un stat, a cărui regent va fi unul dintre principii principatelor de acum, dacă se va afla vre-unul vrednic. Dacă nu, se va pune un arhiduce austriac în fruntea noului stat jugoslav. Ca compensație Austro-Ungaria cede României: Transilvania, Banatul și Bucovina. Rusia va lua Armenia, Grecia archipelagul. Sultanul rămâne cu Anatolia și poate să se mute la Koni, Brusa sau la Smirna. Caracteristic este că Sultanul, după cum afirmă însuși corespondentul rusesc, dă din umeri când aude astfel de nerozii și ține, că scrii de aceste i sunt totdeauna mai plăcute decât despre conjurațiuni ca a lui Mithad și Memmed Rujdi pașa.

Regulamentul

afacerilor interne ale despărțimentelor Reuniunii învățătorilor din districtul Sibiiului.

§. 1. Reuniunea învățătorilor gr. or. din districtul Sibiiului se subimparte în 3 despărțimente, după cele 3 Protopresbiterate: Sibiu, Săliște și Avrig, așa că învățătorii din câte un protopresbiterat formează la o altă câte un despărțiment.

§. 2. În fruntea fie-cărui despărțiment stă câte un comitet de 5 membri, din care unul e președinte, unul secretar și unul cassariu.

§. 3. Despărțimentul își ține de regulă ședințele sale în locul central al protopresbiteratului în fie-care an odată. Cereând trebuința, președintele, cu aprobarea comitetului reuniunii, poate convoca și adunări extra-ordinare.

§. 4. Convocarea adunării despărțimentului se face cel puțin cu 15 zile înainte prin mijlocirea oficiului protopopesc respectiv și în „Telegraful Roman“. Deodată cu convocarea se publică și Programul adunării, statorită de comitet.

§. 5. După deschiderea ședinței prin președinte urmează comunicate prezidiale, eventuale interpelațiuni și propuneri și apoi se trece la ordine conform Programei.

§. 6. Abatere dela Programă nu se poate face fără numai pe baza unei propuneri declarate de urgentă și susținute de majoritatea adunării.

§. 7. În adunările generale fie-care membru onorar, fundator sau ordinar are vot decisiv.

Membrii ajutători au vot consultativ.

§. 8. În decursul pertractării unui obiect sau cestiuni un membru poate vorbi numai odată. Propunătorul, eventual referentul unei comisiuni, are cuvântul din urmă. Dialoguri între membrii, sub decursul debaterilor nu sunt permise. E permis însă în cestiune personală a-și cere cuvântul, pe care prezidiul îl acordă imediat.

§. 9. Fie-care membru are dreptul a cere încheierea debaterii, care cerere prezidiul o pune numai decât la vot, și primindu-se mai pot să vorbească câte unul pentru câte o opinie, apoi propunătorul eventual referentul.

§. 10. Fie-care membru are dreptul a face propuneri și interpelațiuni. La interpelațiuni prezidiul răspunde sau imediat sau în decursul sesiunii. Răspunsurile prezidiale la interpelațiuni se iau simplu spre știință.

§. 11. Fie-care membru e îndatorat a observa și în adunări buna cuviință și ordinea recerută.

§. 12. Conclusele adunării se aduc prin majoritatea voturilor membrilor prezenți.

§. 13. Votizarea se face prin sculare și ședere, și numai la cererea unei terțialități a membrilor prezenți se face votizare sau nominală sau secretă după cum va fi cererea.

§. 14. Conclusele aduse, după ce primesc aprobarea comitetului central al Reuniunii, sunt obligatoare, pentru fie-care membru al despărțimentului.

§. 15. În contra unui conclud al adunării se poate înșina vot separat, care în termen de 48 ore are să se predea prezidiului spre a-l alătura la Protocol.

§. 16. Protocoalele sau procesele verbale, luate în ședințele adunării, sunt a se trimite în termen de 8 zile în copie autentică comitetului central spre aprobare.

§. 17. Despărțimentul execută conclusele sale prin comitetul său (§. 2), carele se alege pe câte 3 ani. Membrii lui se pot realege.

§. 18. Comitetul despărțimentului e organ subordonat comitetului central al Reuniunii. El este organul executiv al comitetului central.

§. 19. Comitetul prin cassarul seu încasază dela membrii despărțimentului taxele anuale și ori ce ajutoare în bani s'au cărți, pe care în termen de 8 zile dela încasare are să le trimită pelungă consemnare detăiată comitetului central spre administrare.

§. 20. Eventualele erogate au să fie prelimate de adunarea generală, și aprobate de comitetul central (§. 30) stat.).

§. 21. Comitetul va ține în fie-care cuartel de an câte o ședință.

Protocoalele luate în ședințele comitetului se trimit comitetului central spre aprobare.

ad. Nr. prot. 12 din 1882.

Conform §. 21 lit. b. din Statutele Reuniunii, s'au votat în ședința V din 10 August 1882.

Simeon Popescu,
comisariu consistorial și
președintele Reuniunii.

Lazar Negrilă,
secretar.

Congresul antisemitic din Dresda.

La congresul antisemitic din Dresda au apărut deja în ziua a doua peste trei sute de membri. Cea mai mare parte sunt din Germania, pe urmă din Rusia, Ungaria etc.

În prima întrunire membrii congresului au făcut cunoscință. Seara s'au întrunit în salele Meinhold, unde s'a afirmat necesitatea unei solidarități a tuturor rasselor europene în contra Semitismului, și pe urmă luă cuvântul delegatul unguresc Simonyi.

El constată cu durere, că conștiința de drept este foarte puțin dezvoltată în generațiunea de astăzi. De aici vine, că semitismul, care nu formează decât o parte disparentă a societății, a dobândit în multe state o înrîurire ingrigitoare și pe alocurea chiar contrabalansează activitatea guvernelor. Au trebuit să treacă trei-deci de ani, până se dobândim conștiința acestei injustiții. Monstruoșitățile capitalismului și egoismul cel mai uricios, sunt cari caracterizează pe Jidani. Mișcarea antisemitică oratorul ar dori să aibă deocamdată o singură cucerire. Jidanii — ție el — se împotrivesc ori cărui progres adevărat și întrebunțează toate mijloacele spre a statornici starea noastră de dărăpănare. Conservatismul Jidanilor nu are în vedere decât punga. Planurile și le ascund, cu haine vechi, fițici de polițe și cu sângeroșii taleri ai rabinilor. Ei comit fapte mai seltabice și mai îngrozitoare decât triburile cele mai seltabice și mai barbare și aceasta numai spre a păstra domnia vițelului de aur. Dimpotrivă legile și preceptele creștinismului sunt nobile și binefăcătoare; ele nu sunt pătate cu sânge.

— Se anunță mai mulți raportori de diare conservatoare și antisemite, cari voiesc să asiste la ședințe. Congresul le dă voie, dar cu condiție că rapoartele se fie veldute întâiu de biroul congresului. Raportorii se învoiesc. — Acum ea cuvântul d. Stö-

cker, predicatorul curței din Berlin. El stabilește următoarele tese:

1. Poziția actuală a Jidanilor etse un pericol pentru ei și pentru toate popoarele culturale, pentru unele națiuni e, chiar de pe acum, pricina unei ruini materiale și a unei degenerări moral. Formarea unei societăți internaționale în scopul de a înfrânge atot-puternicia Jidanilor este o chemare din cele mai de căpetenie a lumii creștine.

2. Cestiunea Jidanilor deși se bazează pe deosebire de rassă și de religie, nu e în manifestarea ei numai o cestiune de rassă și de religie, ci o cestiune universală de un caracter cultural-istoric, politic-social și moral religios.

3. Influența Jidanilor se întemează pe câștigul exclusiv, adeseori imoral și pe întrebunțarea tot atât de exclusivă și de imorală a banilor de dușmănie contra vieții societății și statului creștin și pe puterea ce rezultă din ea asupra elementelor rele și slabe ale națiunilor, în stersit pe neajunsurile actualei stări sociale și politice.

4. Jidanii sunt în neputință, a forma nesce părți constitutive organice într'un popor creștin. Jidanii reformiști, deși se abat în unele priviri de ceilalți, nu constituiesc însă o excepțiune în situația lor generală, dar sunt o primejdie cu atât mai mare prin tendența lor de a stăpâni și descompune popoarele creștine.

5. Emanciparea Jidanilor nu numai întrun cât privește poziția lor înaintea legilor civile, dar și întrucât privește poziția lor politică în stat, e în contradicție cu ființa ideii de stat creștin și o greșală fundamentală. Funcțiuni nu trebuie să li se dea Jidanilor, și tot atât de puțin locuri de profesori la școalele creștine.

6. Din punctul de vedere social adesea reprezentantul nudei forțe bănesci exploatat al muncii streine și puțin împărțit la lucrările productive și îndatoririle sociale legate de ele, — Jidovismul modern e în epocă, în care cearta între capital și muncă s'a dezvoltat până la crearea de partide de resturnare, o primejdie socială de primul rang, cu atât mai mult, că din pricina pornirii lor negative pentru bazele statului creștin, ei contribuiesc în mare parte la cultivarea ideilor revoluționare. Puterea financiară a Ovreilor este o pedecă pentru viața independentă a statului, intrigele lor de bursă sunt rădăcina unor direcții pernicioase în viața comercială.

7. Relele, pa cari spiritul și comerțul jidovesc le pricinuesc pretutindenea, sunt a se înăbuși printr'o legiferare, care să restringă puterea capitalului: creștinii să aibă afaceri pe cât se poate numai cu creștinii.

8. Numai prin negațiunea ideii de stat creștin și a idealului național în viața publică și în legislațiune au ajuns unele popoare creștine să atârne de Jidani. Numai prin susținerea intactă a modului de a vedea crescinesc vor redobândi ele independența lor naturală. Guvernul și corpurile legiuitoare trebuie să ea ele prin urmare inițiativa de a invita popoarele, să și apere libertatea și particularitatea neapărată ori cărei națiuni prin cultivarea spiritului crescinesc și combaterea spiritului ovreesc în literatură presă în viața politică și cea comunală.

Membrii congresului ce declară de acord cu aceste tese; de vreme ce însă în unele puncte s'ar putea schimba sau adauge ceva, ele se trimet în dezbateri unei comisiuni.

Bernhard Förster din Berlin în-cuviințează în toate modul de a vedea Părintelui Stöcker, el cere însă să se fixeze ținta finală a mișcării antisemite. Jidanii nu pot fi tolerați

între popoarele creștine: cel mult dacă ar putea fi ignorați Cestiunea ovrească trebuie rezolvată cu mijloace radicale; altfel nu va fi pace.

V. Liberman (Berlin) încă aprobă cu căldură tesele lui Stöcker. Dar ele nu trebuiesc luate numai ca nește simple rezoluțiuni, cari n'au absolut nici o valoare, ci trebuiesc prezentate guvernelor și parlamentelor. El se felicită, că de astădată nu au eșit la iveală diferențele dintre deosebite curente antisemite. Și densusul cere ca și ante-vorbitorul său Förster mijloace radicale spre a deslega cestiunea ovrească; deocamdată însă trebuie să se useze de mijloace practice, potrivite cu realitatea.

Dr. Henrici (Berlin) mărturisește, că d-sa nu consideră cestiunea evrească ca o cestiune religioasă, și de rassă. El crede, că este neapărat de lipsă, ca Evreii să fie dați afară din Germania. O altă soluțiune nu există. Ori-ce legi excepționale contra jidanilor, ori cât de aspre ar fi, vor rămâne zadarnice, căci Jidanii mulțămă violenței lor, își vor umple tot-deauna punga și vor dobândi o pondere socială între popoarele creștine. Nu vreau o isgonire violentă, dar trebuie să alungăm pe Jidanii pe calea legală și cât se poate de iute, din toate statele creștine. Treaba Jidanilor e unde se vor duce după ce vor fi isgoniți. Aceasta nu ne privește căci nu noi am chemat pe Jidovi la noi. Un alt mijloc nu există pentru a ne scăpa în mod durabil de acest popor nomadic. Eu propun să se hotărască, că cestiunea ovrească nu se poate deslega de cât pe baza dreptului de stat.

Predicatorul Curței Stöcker ține că propunerea delegatului Henrici este de o cam dată prea ideală. Mișcarea antisemitică n'are încă multă putere în Germania și Jidanii se bucură încă de o astfel de influență, în cât dacă s'ar propune în acest moment isgonirea sau a Semiților sau antisemiților din Germania, mai că mai iute ar fi isgoniți acești din urmă. (Aprobări și contradicții.) Stöcker propune dară mijloace practice. Să se înființeze pentru toate țările un comitet antisemitic central cu un organ al seu tot central. Jidanii au „Alianța isralită universală;“ ei bine să și întemeieze și creștinii o astfel de societate îndreptată în contra celei jidovesci. De altfel vorbitorul crede că puterea Jidanilor e cam exagerată; guvernele și popoarele creștine sunt în stare să se scape ori și când de Jidani; nu e cestiunea de cât se vrea e (Aplause.)

Istoczy (Ungaria) cetesce proiectul unui manifest, adresat către toate guvernele parlamentele și popoarele creștine, în cari acestea sunt invitate la luptă contra Jidanilor. Întocmai precum au procedat odinioară Creștinii în contra Arabilor, Turcilor și persilor, trebuie să se procedă acum și contra Jidanilor. Asimilarea Ovreilor sau măcar o înțelegere cu ei a făcut un flasco deservărit.

Misionarul anti-jidovesc de Roi (Berlin) crede că ar fi bine să se trimeată Jidanii în Egipt sau dacă nu se poate aceasta, să li se suspende dreptul de emancipare, cel puțin pentru un veac. Mai înainte însă de a se face una sau alta, el propune, ca Jidanii să trimeată în sinul congresului doisprezece din oamenii lor cei mai aleși, spre a li se da ocazie să restorne, dacă le dă mâna acușățiunile îndreptate în contra Jidanilor. (Ilaritate generală.)

Dr. Förster (Berlin) crede că ar fi bine, ca Jidanii să și întemeieze un stat al lor propriu oare-unde. Cât privește restul el e de aceeași părere cu Henrici, pentru o isgonire a Jidanilor. În acest sens mai vorbesc un mare număr de delegați, între care și un d. de Bismarck.

În ședința următoare, care s'a ținut a doua zi, Istoczy și cetesce încă odată manifestul său. El e primit aproape în unanimitate de toată adunarea.

Henrici propune, ca manifestul să fie trimis tuturor Țărilor din Europa, atât crescine cât și ovreesci, precum și celui mai mare Țărilor jidovesc de pe lume, lui „Times“, care dacă nu l'va publica gratis îl va publica de sigur pe bani.

Ludovic Olsavsky (Pesta) propune ca manifestul să fie trimis și Țărilor americane, de oare-ce kongresul Statelor-Unite este un kongres lumesesc de antisemiți. — D. de Bismarck spriginesce această propunere, adaugă însă, că manifestul nu trebuie trimis numai Țărilor ci se se tipărească și în broșuri.

Președintele citește o propunere a baronului Fridrich Ferhenbach-Londenbach, care cere crearea unui cordon de graniță în cotra Jidanilor, precum și interdicția Jidanilor de a sluji în armată, de oare-ce uniforma de soldat și epoletele de oficer se degradează purtându-le un Jidan.

Președintele anunță, că s'a format un comitet central anti-semitic, în care sunt reprezentate toate statele. Scrisorile către comitetul central sunt a se adresa: domnului Pinkert la Dresda.

Heunschel propune ca manifestul să se trimească și parlemenților.

Pinkert propune să se voteze de adunare o adresă justiției din Ungaria, prin care se se exprime convingerea, că justiția ungurească nu se va lăsa a fi abătută din calea cea dreaptă de banii Jidanilor și va rezolva cazul dela Tisza-Eszlar, urmărit cu cea mai mare băgare de samă de toată lumea creștină, în sensul dreptății.

Onody, deputat în camera ungurească, descrie crima dela Tisza-Eszlar într'un chip care emoționează adunarea. Culpabilitatea rabinului Scharff e netăgăduită. — El arată și un portret al victimei Solmoși, acest simbol vecinic al fanatismului jidovesc și al netoleranței acestei rase insusceptibilă de civilizația creștină.

Membrii comitetului central permanent sunt următorii: Henrici Pickenbach, Skalla, Winferseld, Koffmanne, Pinkert, Stöcker, Zerboni, Schmeintzer, Ziegler, Istoczy, Onody, Simony.

Congresul s'a terminat printr'o strălucită serbare de grădina.

Locul unde se va întruni Congresul pentru anul viitor este probabil orașul Breslau, din Silesia.

Varietăți.

* Maj. LL, împăratul și împărăteasa au părăsit în 19 la 7 oare și 40 min. Miramare. La despărțire au fost de față Locuitorii, comandantul Kuhn, capii autorităților și toate năile de război, care ancorază dela Miramare până la Trieste; alte năi de război au fost iluminate splendid. — Părechea princiară de coroană a plecat eri dimineață spre Transilvania.

* (Viziță). Principele Bulgariei care a petrecut un timp oare care în Rusiuc a făcut eri o viziță regelui Carol în residența dela Sinaia.

* (Festivitatea centenară a Timișoarei). În 5/17 Septembrie sa serbat în Timișoara aniversarea a suta dela devenirea Timișoarei cetate reg. liberă. Cu ocaziunea acestei serbări s'a făcut între altele amintire de cetățenii Timișoarei, din acel timp. Aia au fost Români, Serbi, Italiani, Spanioli. Comitele suprem din împregiurarea că dela 1730 se afla în Timișoara un iesuit cu numele Nagy predicator, deduce că au trebuit se fie și

Maghiarii. Poate că au fost, pentru că și în cel dintâu magistrat ne spune tot comitele suprem au fost lângă Români, Serbi, Nemți și Maghiari. Aceste înse puțin impoartă. Mai mult va interesa pe publicul român se scie că la festivitatea din cestiune au luat parte și reuniunile de cântări române din Caransebeș și Lugoj și cea a agricultorilor români din Chisetu, membrii cărei au fost în costumul lor dela țeară. Reuniunea din Caransebeș a obținut în urma concentrării premiul al treilea; cea din Chisetu al patrulea și cea din Lugoj al șaselea. Sensațiune generală a făcut reuniunea de cântări română din Chisetu.

* (Oaspeți suspecti.) Dilele trecute, orașul Iași a fost vizitat de nisce oaspeți, a căror ținută trăda pe ostașul rus. Acești vizitatori au inspectat înălțimele dela Galata și Cetățuia și sau întors în oraș, după ce au făcut o excursiune și la Repede. Numeroasele ostiri rusesci, înșirate de a lungul fruntariilor noastre, ne fac a bănuî, dice „Indep. romană“, că acești oaspeți nu sunt străini unei recunoșterii militare.

Sz. 2583 of. 1882.

A „Telegraful Roman“ tekintetes szerkesztőségének helyben

Gyulafehérvári ügyvéd Patitia Rubinnak a nagy-szebeni „Telegraful Roman“ szerkesztősége ellen személyes megtámadásokra adott feleletnek közzététele iránt a nagy-szebeni kir. törvényszéknél beadott és illetékesség szempontjából ide áttett kérvényének hely adatván az 1882 évi majus hó 27-én kelt sajtó rentartás 20 §-a és a m. kir. belügyi és igazságügyi minisiternek 1871 május 14-én 1498 I. M. E. sz. a. kelt rendeletének 9 §-a alapján meghagyatik a „Telegraful Roman“ tekintetes szerkesztőségének Patitia Rubin ügyvédnek a „Telegraful Roman“ 62 számában megjelent Gáll Anna által aláírt nyílt levélre adott „Refränger“ címzet feleletét mely következőn hangzik:

Alba-Iulia 15 Junie 1882.

Onorată Redacțiune! La răspunsul d. Anna Gall din Abrudsat presidentă fondului scoalei de fete din Abrud am onoarea da următoarele:

Refränger.

După tot cuprinsul răspunsului dat se adevărește, cumcă prin mulțămite publică de sub întrebare simplu se cuitează lui Alexandru Danciu producerea unei obligațiuni despre împrumutul luat dela societatea de lectură din Abrud în anul 1870, dar că ar fi administrat în adevăr acei bani spre scopul destinat — încă este întrebare.

Cumcă eu și alții cu mine dimprună ni am năisut a îndemna la îmbrățișarea înființării unui fond de școală în Abrud, este faptă și singur acel îndemna au fost, cum că eu am adunat în propria persoană dela un bal — și nu concert — acel venit de 45 fl. v. a. ca președintele comitetului celui bal, precum am adunat și cu alte petreceri ocazionale pentru biblioteca casinei, și deosebi la fondul teatrului național 100 fl. care sume s'a administrat la locul mențiunii lor.

Aceste sunt fapte cunoscute întregului public din Abrud — afară poate de doamna presidentă, care pe acele timpuri era cuprinsă cu alte colecte pentru masluri și scopuri mai particulare de buzunar.

Cumcă până la adunarea sumulei de 45 fl. nici un pas nu s'a făcut pentru înființarea unui fond încă este faptă, și am temei de a afirma, cumcă scrisoarea On. reuniunii a femeilor din Brașav este mai târzie cu 10 ani după 1866.

Sciu că mai de multe ori aceea On. reuniune a trimis provocări dar fără rezultat, căci au lipsit voința și vechind mai mulți nepăsarea domnitoare prin scopul celei petreceri, am voit a rumpe ghița. Cum că au fost lipsă și este și azi de o școală de fete în Abrud este necontestabil, însă neg cumcă până la 1870 s'ar fi făcut cel mai mic pas, s'au ofrândă pentru acest scop ba au trecut încă și 10 ani până s'au vedut ceva început real.

Imputarea ce se face unor bărbați și, și mie, cumcă am fi făcut On. Doamne im-

putări, nu este adevărată, pentru că Domnia sa nici că se pusese la lucru, deci de retragere nu poate fi vorba. Înșinuări de natura aceasta se combat cu faptul, că noi chiar am adunat bani spre acest scop, și prin urmăre am promovat scopul salutar, dar ne-am împedat, și capul mare era la aceia, cari ori ce idee, ce nu provinea dela ei se fie fost cât de bună — o combăteau din ambițiune reu precepută, precum sa întemplat și cu înființarea fondului de sub întrebare. De aici se explica deceniile de nelucrare, preferinduse venite particulare cu delăsarea ideilor mai înalte. În ținutul acela neghina s'a sămănat chiar de cei ce o împuță altora, și chiar și azi se practică întriga și te cuprinde uimire când privești la desastrele întemplate de 10 ani încoace de când sa depărtat de acolo așa numiții „sămănători de neghină“. Oare cine e de vină la aceste? Înșinuarea că ași fi vinat întere proprie în afacerile de interes comun le respingeu disprețurile aceia, care curea credința le folosește în răspunsul său, și o provocă a dovedi singur un fapt de atare natură, ce neputând face atari scornituri și înșinuări ne umane le dechiar simplu de calumnia.

Fondul ar putea se fie și mai mare decât 1500 fl. dacă toate venitele s'ar putea controla, și sar administra de casiera reuniunii, dar fiind că fondul îl administrează singur presidentă, casiera și-a dat demisiunea.

Peatra asaură dela baia Concordia adunată pentru acest fond de școală s'a vândut fără licitațiune dlui Alisandru Danciu cu 200 fl. până când preceptori afirmă, cumcă la licitațiune sar' fi putut câștiga mai mult decât dublu, și precum sum informat ceealaltă grămadă de peatră auroasă încă nevendută este rezervată pentru compunătorul adevărat al mulțămitei cestionate și a răspunsului mie dat, tot pre calea aceasta se și l' poate însuși. Cred că nu va întârzia d. președintă a ne face și aceasta cunoscut prin o mulțămite publică, precum o facu și la prima vinderă!!

Când în răspuns se recunoaște, cumcă pre cale privată mi sa cuitat mie primirea obligațiunii, eară în public debitorului Al. Danciu, adevărul relevațiunii mele este necontestabil. Acesta nu însemnează a-și împlini chemarea, ci este o lovitură nemeritată, precum este întregul răspuns plin de mofturi.

Nu și a socotit concipientul răspunsului pre deplin afirmațiunile și contradicțiile sale, căci dacă eu am fost notariu sau arhivar și banii i a adunat d. Al. Danciu, cum vin eu era ai estrada ca împrumut celui dis cassariu?

Nici d. Al. Danciu nu ia făcut cunoscut existența obligațiunii, nici presidentă n'a adus la cunoștința comitetului reuniunii primirea obligațiunii dela mine până când nu sa înțepit publicarea prin par. D. Todescu. Acestă înțepire sa făcut chiar la convocarea unor onorați membrii din comitetul reuniunii.

În privința aceasta mă provoc chiar la protocoalele reuniunii.

În privința aceasta me provoc chiar la protocoalele reuniunii, unde până azi primăvară nu este urmă de primirea obligațiunii.

Nu importă nici decum obligațiunea a doua, care poate numai acum sa făcut, ci este deciziune obligațiunea originală pre lungă a cărei redare sa căpătat cea nouă de 200 fl. elocată fără nici o ipotecă.

Reuniunea n'a elocut nici decum la d. Ioan Danciu aceia sumă, ci acea faptă a fost a lui Al. Danciu, care sub responsibilitatea propriei sa manipulat banii cu 25%, care interese de 12 ani convin împreună cu capitalul sumei de 200 fl.

Nu sum jalus de a primi dela d. președintă mulțămite, nici am acceptat acea după cum o cunosc, însă am voit ca publicarea să fie înconșcințată, cumcă suma adunată cu 12 ani mai înainte nu sa prăpădit precum s'a prăpădit banii adunați pentru ridicarea unui orologiu la biserica ortodoxă din Abrud.

Aceasta m'a îndemnat de nu am lăsat obligațiunea dela mâna mea și de a administra la timpul său pentru scopul menit, cu atăta mai vertos, căci obligațiunea sună cumcă banii se dau dela mâna mea și eu luasem răspunderea despre acurata administrare față de contribuitori.

Cumcă am purces corect este acum vedit dar în mulțămite dată în publicitate de doamna presidentă nici urmă nu se vede despre cele întemplate.

Pre lungă toată silința de ași escusa nealitatea comisă, singură întărește adevărul epistolei mele deschise, și sum mulțămite cu rezultatul.

Acei bani n'a fost proprietatea societății, ci a fondului înființând.

Ce s'ar fi ales de acesta sumă dovedesce nulificarea și împrăștierea bibliotecii acelei casine, începută de mine și lăsată acolo.

Din tot sirul acestui faimos răspuns se cetesce o nepreceptată sume și dorința de a urgisi pre alții, dar atari invective de sine cad, ne având domna presidentă nici

cea mai mică probă, prin care ar putea la locul său se dovedească inocența sa în această afacere și dreptul de a se folosi de nisce laude seci și ne basate. Ar fi avut loco escusă a onor. D. președintă, cumcă atât mulțămite cât și răspunsul este faurit de un venetic în acele părți, cari nu cunosc înțemplările din trecut. Ca om inteligent ai debui se scie acela cumcă a pune în gura unei doamne nisce insulte adresate pre ne drept unui alt bărbat, care fu silit ași apăra reputațiunea sa înaintea publicului din Abrud față de ofranda făcută de acel public și acum de către președinta reuniunii unui singur om atribuit este o faptă ne leială față chiar către acea doamnă, pre care s'a indus în eroare cu compunerea mulțămitei cei ne adevărate.

Cumcă nu ne conduc dorințe particulare, ci am lucrat pentru binele public, dovedesce înființarea scolei de fete din Câmpeni la care în urma propunerii mele făcută în adunarea generală din Sibiu a Asociațiunii transilvane din anul 1876 i sa acordat în anul următoriu un ajutoriu prin care sa și înființat aceea școală și azi mulțămite lui Ddeu sustă, până când Abrudul nici azi nu are.

Eu singur numai pentru a dovedi înșinuările contra mea de scornituri purcese din reutatea On. presidentă, sunt și silit a mă provoca le acest cas, între altele mai multe, și ca publicul se se poată convinge că cu ce oameni ar fi putut on. presidentă a lucra în anul 1870.

Nu este în stare onor. presidentă a Reuniunii a mă pute dăscăli căci n'are casă basată și dacă și-a primit dela mine aceeași lecțiune s'a făcut mai mult în interesul celui public din jurul Domniei, care de o mână du oameni de aceia pănură este terorizat și în toată ziua espus afronturilor de soiu precum l' ved în răspuns. Apoi tot acei oameni vorbesc de cause naționale și alte lucruri frumoase, pentru care nici că simțesc.

Aceste sunt cuvintele mele de adio față cu on. presidentă, care nici decum nu a spălat de pre sine neadeverul mulțămitei date.

Rubin Patia
advocat

a „telegraful roman“ ezen határozat atvétele után megjelenő számában a fennemlített belügyi és igazságügyi ministerek rendeletének 12 §-ában ki tett következmények terhe alatt és pedig tekintettel a nyílt levél és a felelet terjedelmére fizetés nélkül közlé tenni.

Kir. járásbíróág.

Nagy-szeben 1882 évi September 13-án.

a kir. járásbíró
(Aleman *)

*) Vom reveni

Red.

Loterie.

Sâmbătă în 16 Septembrie 1882.

Sibiu: 17 43 29 1 11

Bursa de Viena și Pesta

Din 19 Septembrie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119 15	119.—
Renta de aur ung. de 4%	87.95	88.15
Renta ung. de hârtie	87.—	87.10
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134 50	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.50	90.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	109.50	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.50	94.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98 50	98.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.75	98.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.50	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane	98.25	99.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.50	97.75
Sorți unguresci cu premii	118.—	118.50
Sorți de regulara Tisei	109.40	109.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.75	76.80
Datorie de stat austr. în argint	77 35	77 30
Renta de aur austriacă	95.40	95.40
Sorți de stat dela 1860	130.75	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	825.—	827.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	303.—	303.—
Acțiuni de credit austr.	316.—	317.—
London (pe polița de trei luni)	119.20	119.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.45 1/2	9.46
100 marce nemțesci	58.20	58.25

Nr. 225

[224] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala populară confesională gr. or. în Câmpuri-Surduc propotpresbiteratul lilei cu termin până la 25 Septembrie, a c. st. v.

Emolumentele sînt.

1. Salariu anual în bani gata 90 fl.
2. În bucate 90 ferdele cucuruz (a. 16 cupe) în bombe.
3. Lemne 4 orgii lungi, din care este a se încălzi și scoala.
4. Grădina de legumi.
5. Cuartir liber în edificiul scoalei.

Se poftesc ca concurenții se aibă cunoștință și despre limba maghiară și să fie cântăreți buni.

Cererile instruite conform legilor din vigoare sînt a se adresa la subscrisul oficiu protopresbiterial.

Gurasada în 1 Septembrie 1882.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.
adm. ppresbiter.

Nr. 307 [225] 1—3

CONCURS.

Spre ocuparea stațiunii de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Mateiaș protopresbiteratul Cohalmului, până în 25 Septembrie a. c. v.

Emolumentele sînt: 100 fl. v. a. ce se vor plăti în 4 rate, cuartir în edificiul scoalei, și lemne pentru încălzit.

Suplicanții vor avea a-și ascerne petițiunile lor instruite conform „Stat. Org.” la subscrisul oficiu protopresbiterial până la termenul sus indicat.

Cohalm 3 Septembrie, 1882.

Comitetul parochial concerninte în conțelegere cu

Niculae Mircea m. p.
adm. ppresb.

[221] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor de învățători, în următoarele comune:

1. Lazesti, cu salariu anual de 100 fl. și lemne,
2. Lapușiu, cu salariu anual de 100 fl. și lemne.
3. Peleşiu, cu salariu anual de 100 fl. cuartir și lemne.
4. Buninginea cu salariu anual de 80 fl. cuartir și lemne, se deșhid concurs până la 25 Sept. a. c.
5. În Secătură salariul s'au urcat la 150 fl. cuartir și lemne, și Concursul publicat se prelungește încă până la 15 Sept. a. c.

Doritorii de a ocupa acestea posturi, au a-și subscrerne cererile instruite, în sensul Stat. org. și a Regul. pentru învățământ „oficiului protopresbiterial gr. or. din Abrud.

Abrud în 30 August 1882
În conțelegere cu Comitetele parochiale concerninte.

Ioan Gall m. p.
prot. și adm.

Nr. 165 [223] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătoresci la scoalele populare gr. or. din protopresbiteratul Solnocului cu termen până 25 Septembrie a. c. st. v.

1. Cupșeni, cu salariu anual 100 fl.
2. Ungureni, cu salariu anual 100 fl.
3. Libotin, cu salariu anual 100 fl.
4. Rogoz cu salariu anual 100 fl.
5. Suciul de jos, cu salariu anual 100 fl.
6. Borecut, cu salariu anual 100 fl.
7. Văleni, cu salariu anual 100 fl.
8. Peteritea, cu salariu anual 100 fl.
9. Poiana-porculnicu cu salariu anual de 80 fl. din fondul scoalei.

La toate cuartir liber și lemne de ajuns pentru încălzirea scoalei și a locuințelor învățătorului.

Salariul anual se va solvi în 3 rate decursive din repartitiune dela popor, afară de parochia de supt punctul 9.

Doritorii de a ocupa acestea posturi învățătoresci au de a substerne petițiunile concursuale instruite conform Statutului organic și a regulamentului de învățământ la oficiul protopresbiterial în Cupșeni (p. u. Magyar-Lapos) până la termenul susindicat.

Cupșeni în 23 August, 1882.

Comitetele parochiale concerninte în conțelegere cu

Samuil Cupșa m. p.
ppresbiter.

Nr. 212. [211] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu primar la scoala confesională gr. or. din Vale, ppresbiteratul Săliștei, cu termen până în 26 Septembrie, a. c.

Emolumentele sînt:

1. Salariu anual de 200 fl. v. a.
2. Relut pentru lemne 20 fl. v. a.
3. Cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa acest post au a așterne suplicile concursuali instruite conform prescrișelor Statutului organic și a Regulamentului congressional din 1878 oficiului ppresbiterial al Săliștei în Sibiu până la termenul indicat.

Învățătorul devenit ales va fi dator a ține în tot timpul Dumineca și serbătoarea strana dreaptă în biserică, și spre ași arăta desteritatea în cântări va avea a se presenta înainte de alegere în vre-o Duminecă sau serbătoare în biserică.

Vale, 29 August 1882.

În conțelegere cu oficiul ppresbiterial concerninte.

Comitetul parochial.

Nr. 12. [210] 2—3

CONCURS.

Pentru ambele posturi de învățători la scoala confesională gr. or. din comuna Galeș, tractul protopresbiterial al Săliștei, se escrie concurs până la 26 Septembrie st. v. a. c. exclusive când va fi și alegerea

Emolumentele pentru fie care din aceste posturi sînt 200 fl., care se solvesc în rate trimestrale din subvențiune votată dela comuna politică.

Concurenții își vor substerne suplicile lor instruite conform statutului organic și a prescriptelor sinodali până la termenul indicat Oficiului protopresbiterial al Săliștei în Sibiu prelungă condițiunea, ca aceia să țină și scoala de repetițiune și de pomărit precum și în zilele de dumineci și Sărbători a conduce cântările în strana dreaptă în biserică — fără altă remunerațiune.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Galeș 16 August 1882.

Comitetul parochial gr. or.

Nr. 250 [219] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele confesionale din protopresbiteratul Gioagiului II se escrie concurs cu termen până la 19 Septembrie a. c. în următoarele comune:

1. Almașul mare, salariu anual 150 fl.
2. Almașul de mijloc, salariu anual 80 fl.
3. Almașul mic, salariu anual 70 fl., și victuale în valoare de 30 fl.
4. Ardeu, salariu anual 70 fl., și victuale în valoare de 40 fl.
5. Bacaia, salariu anual 60 fl., și victuale în valoare de 20 fl.
6. Bozes, salariu anual 150 fl., și victuale în valoare de 30 fl.

7. Bulbuc și filia Curpeni, cu salariu anual 120 fl., și victuale în valoare de 30 fl.

8. Cerule Băcăinței, salariu anual 80 de fl., și victuale în valoare de 20 fl.

9. Cibu, salariu anual 100 fl.

10. Feredeu, salariu anual 70 fl. și victuale în valoare de 20 fl.

11. Glod și Nadastia, salariu anual 150 fl., și victuale în valoare de 10 fl.

12. Homorod, salariu anual 200 fl., și victuale în valoare de 40 fl.

13. Mada și filia Stăuini, salariu anual 160 fl., și victuale în valoare de 48 fl.

14. Mermezeu Văleni, salariu anual 80 fl. și victuale în valoare de 20 fl.

15. Nojag, salariu anual 86 fl., și victuale în valoare de 14 fl.

16. Renghet, salariu anual 100 fl.

17. Valea mare, salariu anual 120 fl., și victuale în valoare de 14 fl.

18. Varmaga, salariu anual 150 fl., și victuale în valoare de 14 fl.

Cu toate acestea stațiuni sînt împreunate cuartir natural și lemnele de lipsă pentru încălzire.

Doritorii de a ocupa aceste posturi învățătoresci vor substerne suplicile lor la subscrisul oficiu protopresbiterial provădute cu documentele prescrișe de statutul organic și de regulamentul congressional din 1878 până la termenul mai sus indicat.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Gioagiului II.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Secăramb, 25 August 1882
Sabin Piso m. p.
protopresbiter.

Nr. 206. [220] 2—4

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele române gr. or. din mai jos însemnatele comune se deschide concurs cu termiu până la 25 Septembrie a. c.

1. Armeni cu salariu anual de 150 fl. și cuartir natural.
2. Beșineu, cu salariu anual de 150 fl.
3. Brosteni, cu salariu anual de 150 fl.
4. Cinadie, 250 fl. v. a. și cuartir natural.
5. Dobârca, cu salariu de 100 fl.
6. Gârbova, cu salariu de 100 fl.
6. Mercurea, cu salariu de 150 fl. 4 orgii de lemne din cari se va încălzi și scoala.
8. Spring, cu salariu de 200 fl. v. a. cuartir natural în edificiul scoalei și lemne de foc.
9. Cunța, cu salariu de 130 fl.
10. Tău, cu salariu de 100 fl.

Petițiunile concursuale, instruite conform stat. org. și regulamentului congressional din 1878. sînt a se adresa subsemnatului oficiu protopresbiterial până la termenul susindicat.

Dela oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Mercuri.

Mercurea la 23 August.

Ioan Droc m. p.
adm. protopresb.

Nr. 187 [215] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din jos însemnatele comune bisericesci în protopresbiteratul Cetăței de peatră se escrie concurs cu termen până în 26 Septembrie a. c. st. v.

1. În Valeni, salariu anual 200 fl. v. a. cuartir liber în edificiul scoalei și lemne pentru încălzit.
2. Tinteușu-mare, salariu anual 150 fl. v. a. cuartir și lemne de încălzit.
3. Cărbunariu, salariu anual 120 fl., cuartir și lemne de încălzit.

4. Făuresci, salariu anual 140 fl. cuartir și lemne de încălzit.

5. Fenațe, salariu anual de 160 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa vreuna din stațiunile sus atinse vor avea a-și asterne petițiunile subscisului oficiu protopresbiterial până la termenul sus indicat instruite conform prescrișelor „Statut. org.” și Regulament. prov. din 1878 §. 67. prelungă aceia concurenții trebuie se scie și limba maghiară încât se o poată propune în scoală.

Cărpiniș, 25 August 1882.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioan Șovrea m. p.
ad ppresbit.

CONCURS. [216] 2—3

Pentru întregirea stațiunii de învățătoriu în comuna Romoșel cu termenul până la 26 Septembrie v. a. c.

Emolumentele sînt:

Salariu anual de 200 fl. v. a. din subvențiunea comunală în rate lunare decursive; 6 orgii de lemne din care are a se încălzi și scoala, și cuartir natural.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile lor instruite conform legii în vigoare la oficiul ppresbiterial gr. or. al tractului Orăștiei.

Petenții au a se presenta până la alegere în una din duminicile viitoare în sânta biserică la Romoșel.

Romoșel, 29 Aăgust, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Popoviciu m. p.
ppresbiter.

Nr. 141 [217] 2—3

CONCURS.

Cu termenul până la 19 Septembrie a. c. st. vechiu pentru întregirea următoarelor stațiuni învățătoresci în protopresbiteratul Avrighului

1. Sebeșul de sus cu salariu anual de 120 fl. cuartir natural și lemnele necesare de încălzit.
2. Porumbacul inferior cu salariu de 170 fl.

Petițiunile concursuali iustruite conform legilor din vigoare sînt a se adresa oficiului protopresbiterial al Avrighului (p. u. Avrig)

Avrig 31 August, 1882.

În conțelegere cu comitetele parochiale concerninte.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Avrig.

Nr. 253. [218] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Jac se escrie prin aceasta concurs cu termen până la 26 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

1. În bani după repartitiune 88*) fl.
2. În bucate 45*) vici mari de cucuruz sfărmit.
3. Lumini 3 punți.
4. În lemne patru orgii din cari se va încălzi și scoala.
5. Hârtie 3 conți.
6. Patru jugere pământ parte arătură parte fenaț, ale căror contribuțiune o va solvi învățătorul.
7. Cuartir liber în edificiul scoalei, și grădină de legumărit.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile lor instruite conform legilor din vigoare la subscrisul oficiu ppresbiterial în Fizeș St. Petru, documentând că știu și limba maghiară.

Jac, 26 August, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Roșca m. p.
ppresbiter.

*) În Nrul 104 din eroare s'a pus 80 fl. și 40 vici.